

2005
jonge Maaskantprijs
Oliver Thill
Atelier Kempe Thill

JURY
Juliette Bekkering
Han Meyer
Carel Weeber

READER
Olof van der Wal

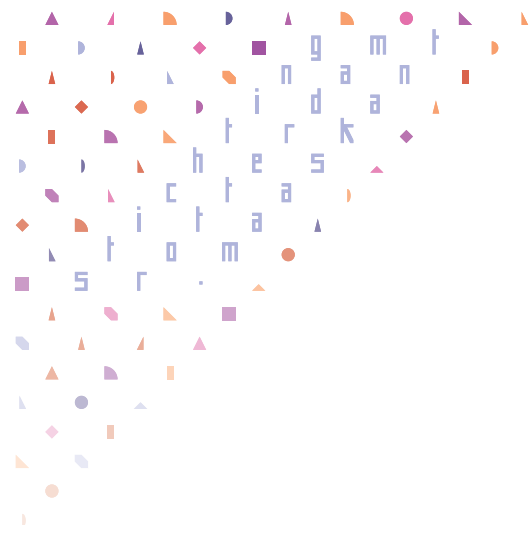
JURYRAPPORT

De jury is driemaal bijeengekomen. In deze bijeenkomsten is een selectie vastgesteld van architecten die de 35 niet zijn gepasseerd. De selectie is gebaseerd op kennis van het veld van de hedendaagse Nederlandse architectuur en stedenbouw, op publicaties in tijdschriften, het internet en naar aanleiding van ontwerpwedstrijden en prijzen. De leeftijdsgrens bleek in de beoordeling vaak problematisch, veel van de bureaus die in eerste instantie werden genoemd bleken die grens al te zijn gepasseerd. Eén bureau kwam in deze discussies echter steeds bovendien, ongeacht de leeftijd: Atelier KempeThill, met Oliver Thill als een van de twee partners en naamgevers. Dit Rotterdamse bureau is door Thill samen met André Kempe opgericht na het winnen van European 5 locatie Rotterdam (1999). Zowel Oliver Thill als André Kempe zijn vanuit het voormalige Oost-Duitsland (Thill is in 1971 in Karl Marxstadt geboren, Kempe in 1968 in Freiberg) in het midden van de jaren negentig naar Nederland verhuisd, na een opleiding te hebben genoten in Dresden, Tokio en Parijs. De jury adviseert het bestuur van de stichting Maaskantprijs om Oliver Thill de Maaskantprijs voor Jonge architecten 2005 toe te kennen.

De jury is unaniem in haar oordeel over het werk van Oliver Thill. De projecten zijn ingetogen en laten in de rationele benadering een conceptuele wending zien die het werk van Atelier KempeThill zo bijzonder maakt. Bovendien behouden ze hun kracht op de verschillende niveaus van de architectuur en de stedenbouwkundige inbedding: er is altijd een sterke relatie aanwezig met de locatie. Daarbij getuigen ze van een goed oog voor de actualiteit van maatschappelijke vraagstukken en de relevantie die deze heeft voor de architectuur.

In meer dan één opzicht onderscheidt het werk van Atelier KempeThill zich van dat van andere jonge architecten in Nederland. Hoe jong het atelier ook moge zijn, het straalt een zekerheid uit ten aanzien van datgene wat het van architectuur verwacht. De jury herkent hierin de Duitse achtergrond van het atelier: een gedegen opleiding, met een sterk ontwikkelde kennis over de wortels van de architectuur. Een lijn is te herkennen die vanaf de negentiende-eeuwse Duitse architectuur van Schinkel, waar Palladio nooit ver weg is, via het modernistisch classicisme van Mies Van der Rohe het jonge atelier bereikt. Atelier KempeThill is zich bewust van de traditie waarin het bureau staat en

geeft dat in het werk en de teksten een vanzelfsprekende plaats zonder met deze eruditie te epateren. Bijzonder hieraan is de koppeling van de vruchten van de opleiding aan de Nederlandse kwaliteit van het conceptualiseren. Thill is hiermee een goed voorbeeld van de kruisbestuiving die ontstond in het vruchtbare internationale klimaat voor jonge architecten in Nederland sinds de jaren negentig van de vorige eeuw. Daarbij is de aandacht voor het realiseren onverminderd groot: in principe moet ieder ontwerp realiseerbaar zijn. De afgewogen combinatie van kennis, realisatiedrang en conceptuele kracht maakt Atelier KempeThill met afstand het meest veelbelovende jonge Nederlandse architectenbureau.

Met zijn atelier lijkt Oliver Thill het vakmanschap voorop te plaatsen. De jury is zeer te spreken over de constant hoge kwaliteit van zijn nog jonge oeuvre en spreekt haar waardering uit voor de ernst waarmee dit werk tot stand is gekomen. Zij roemt het pure plezier in het vak van de architect dat ze in zijn werk aantreft. Het is een plezier dat doordrenkt is van het bewustzijn dat architectuur een product is van een lange culturele ontwikkeling. Dat uit zich in een welhaast pragmatische benadering van de bouwopgave: de architectuur is voor hem niet uitsluitend een vraagstuk van het programma en de conceptualisatie, maar ook van materialisatie, techniek en constructiemethoden. Het onderzoek naar oplossingen is gedegen en studieus, wars van vormwil of een drang naar creatieve oplossingen op voorhand. Zo schuwt hij in zijn ontwerpopvatting de herhaling niet, als een middel om voortdurend te kunnen schaven aan de gekozen oplossingen. De jury haalt hierin de vergelijking aan met muzikanten of balletdansers, die eveneens in eindeloze herhaling op zoek zijn naar perfecte beheersing. In het werk van Atelier KempeThill is een zoektocht te herkennen naar prototypes, zowel van woningen als meer recent ook van publieke gebouwen. De beheersing van het vak is zo groot dat Thill in staat is deze niet slechts te doorgronden, maar te voorzien van nieuwe betekenissen. Deze opvatting noemt de jury compleet, en zeldzaam.

Met interesse ziet de jury hoe de belangstelling van Atelier KempeThill voor publieke gebouwen zich ontwikkelt. De specifieke neutraliteit in combinatie met monumentaliteit die dit soort gebouwen verlangt, en die in Nederland vrij onbekend is, doet de jury reikhalzend uitkijken naar een publiek gebouw van hun hand.